

عنوان مقاله:

بررسی سندی و تاریخی وقف النبی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات قرائت قرآن، دوره 3، شماره 5 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمد رضا ستوده نیا - دانشگاه شیراز

سعید رحیمی - دانش آموخته دکتری رشته قرآن و علوم سیاسی جامعه المصطفی العالمیه

خلاصه مقاله:

علم وقف و ابتدا دانشی است که با تبیین روابط بین عبارات و جملات هر آیه، مفسران را در شناخت و فهم دقیق تر مراد خداوند یاری می کند و از آن جهت که خداوند، پیامبر و ائمه هدی را مبین و مفسر حقیقی قرآن معرفی نموده است، مهم ترین وسیله فهم مفسران، توجه به علوم ادبیات عرب و بلاغت و فصاحت از یک سو و کشف بیان پیامبر بر اساس روایات وارده از پیامبر و ائمه معصومین از سوی دیگر می باشد. یکی از وقف های مشهور در علم وقف و ابتدا وقف ماثور یا وقف النبی می باشد که به دلیل همین وابستگی دو سویه بین وقف و ابتدا و تفسیر، همواره محققان را بر آن داشته که در پی اعتبار سنجی وقف های منسوب به پیامبر باشند تا در صورت اثبات بتوانند برداشت صحیح تری از آیات الهی ارائه نمایند؛ بنابراین، آگاهی از صحت روایات و انتساب وقف های ماثور و منسوب به پیامبر به عنوان مقدمه تفسیر صحیح، لازم و ضروری است. در این پژوهش، ضمن بررسی اسناد و روایات تاریخی وقف ماثور و وقوف النبی از دیدگاه ائمه حدیث و همچنین علمای علم وقف و ابتدا چنین به دست می آید که هر چند اصل توصیه و تاکید پیامبر بر تعیین وقوف قرآن، موضوعی قابل اثبات می باشد، لکن موارد مشهور به وقف النبی که توسط برخی علما از قرن چهارم هجری به بعد به پیامبر نسبت داده شده است، دارای سند معتبر و صحیحی نیست و قابل استناد نمی باشد.

کلمات کلیدی:

قرآن، قرائت، وقف، ابتداء، وقف ماثور، وقف بیان، وقف النبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1394869>

